

Valopilkku Elysanomat

ELYn tiedote 7 2020

Sisällysluettelo

- s. 3 Samaa perhettä *Pekka Kiviranta*
ILO Ar
- s. 4 "Vierivä kivi ei sammaloidu" *Antero Rasilainen*
- s. 6 Leivästä on kyse *Pekka Kiviranta*
- s. 7 Job ja kärsimys *Erja Kalpio*
ROHKEUS, PELKO, TOIVO Ar
- s. 10 Valoa pimeään
Tuula ja Erkki Yli-Krekola, Satu Kivisaari
VALO Ar
- s. 13 Olen kiitollinen tänään - Tuula Jäntin
haastattelu *Erja Kalpio*
YSTÄVYYS Ar
- s. 15 Ely-tuotemainoksia

Ar = Antero Rasilainen

Kannen kuvat

Satu Kivisaari, Hetan Kodan retkellä

Timo Keski-Antila, Ounasjärvellä

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn työntekijät

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: PunaMusta Oy, Oulu

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Erja Kalpio, pastori

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Harri Kihalampi, pastori

Koulukatu 5 C 49, 33200 Tampere

p. 040 585 6695

Sähköposti: harri.kihalampi@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Koria

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Makasiinikuja 4, 62100 Lapua

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2019/603

Myöntämisaika: 10.8.2019

Toimeenpanoaika: 10.8.2019-9.8.2021

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Kerätyt varat käytetään yhdistyksen lähetystyön kohteissa seurakuntatyöhön (julistus- ja opetustoiminta, musiikkityö), orpotyöhön, koulutustoimintaan, diakoniseen avustustoimintaan sekä rakennusprojekteihin (mm. kirkko- ja koulurakennukset). Yhdistyksen lähetyskohteita ovat Venäjä, Viro, Israel, Kongo ja Sambia. Lisäksi varoja käytetään yhdistyksen kotimaan työhön, johon sisältyy kaikenikäisille suunnattu jumalanpalvelus-, seurajuhla- ja kokoontumistoiminta (esimerkiksi lähetyspiirit), musiikkityö (mm. kuoro- ja musiikkiryhmätoiminta sekä laulutahtumat), raamattukoulutus, lapsi-, varhaisnuoriso- ja perhetyö (mm. leiritoiminnan muodossa), diakoninen toiminta, retkitoiminta, nais- ja miestapahtumien järjestäminen sekä maahanmuuttajatyö. Varat käytetään edellä kuvattuun työhön liittyviin palkkakuluihin ja muihin välittömiin toimintakuluihin, materiaalikuluihin, tapahtumajärjestelykuluihin, rakennushankkeisiin ja muihin kiinteistökuluihin, diakoniatyöhön, hätäapuun sekä koulutuskuluihin. Varoja voidaan käyttää myös yhdistyksen toiminnasta tiedottamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Samaa perhettä

Kirkkokahvit. Vuosien myötä niistä on tullut minulle entistä tärkeämmät. Kirkkokahvit on minulle tapahtuma, jossa on jotakin tarjolla. Jotakin, joka kannustaa jäämään vielä hetkeksi seurakuntasaliin.

Kun tulen kirkkoon, jumalanpalvelukseen, useimmiten tapaan jo eteisessä jonkun tutun. Käytävää kävellessä nyökkään tutuille, joskus jopa kättelen. Ehtoolliselta palatessani voin koskettaa tuttua, joka on kokenut suuria asioita. Josko sillä kosketuksella olisi pieni rohkaiseva ja lohduttava merkitys. Mutta todellisesti vasta kirkkokahveilla kohtaan toisen ihmisen.

Parhaimmillaan kirkkokahvit ovat kuin hyvät seurat. Ollaan yhdessä koolla, vaihdetaan kuulumisia ja jutellaan pienistä tai suurista asioista. Olemme sisarina ja veljinä yhdessä. Hienoa, että sinäkin tulit kirkkoon. Ehkä ensi sunnuntainakin?

Lähes parikymmentä vuotta minulla kirkkokahvit liittyivät suurelta osin yhteen ja samaan tilaan. Vuosien myötä opin tuntemaan seurakuntaa. Ystävystyin. Kirkkokahveilla istuin useimmiten ihan satunnaiseen pöytään. Eivätkä ne keskustelut useimmiten erityisen hengellisiä olleet. Hengellinen ravinto oli saatu jo messussa. Kuitenkin ne ravitsivat sielua. Me kuljemme saman Herran seurassa, samassa turvassa ja samaa päämäärää kohti. Vaikka joistakin asioista ehkä ajattelemme eri tavoin, olemme kuitenkin samaa perhettä. He kuuluvat minun perheeseen, minä kuulun tähän perheeseen.

Viime keväänä - useista syistä - kirkkokahvit loppuivat. Jotakin oleellista messuista hävisi. Sisimpään jäi kolo. Millä sen kolon täyttäisi?

Monelle kristitylle on käynyt vähän samalla tavalla. Kaikille kirkkokahvit ei ole se viikon juttu. Joillekin se on raamattupiiri, seurat, ystäväntupa. Vaihtoehtoja on paljon. Mutta oleellista ja yhdistävää on se, että niissä seurakunta on koolla, vaikka vain muutama henkilö kerralla. En ole yksin. Mutta missä sen voisi kokea tänä aikana?

Minulla on muutamia sellaisia ystäviä, joiden kanssa teen kävelylenkkejä. Puhelimella saan yhteyden läheisiin sukulaisiin, ja kaukaisempiinkin. Netin kautta olen osallistunut seurakunnan tilaisuuksiin. Mahdollisuuksia toki on, kunhan vain löytää itselle sopivat. Mikä on sinun tapasi?

Tätä kirjoittaessani eräs ystäväni ilmaisi suuren ilonsa, että hän oli juuri saanut ihan odottamatta postikortin. Se muistutti, että hänet muistetaan. Häntä ei ole unohdettu.

Tämä lehti on tehty rohkaisuksi ja tueksi. Vaikka vuosi on ollut poikkeuksellinen, niin yhdessä me jaksamme, löydämme tavat elää todeksi kristittyjen yhteyttä. Usko Jeesukseen on aina myös yhteyttä toisiin samoin uskoviin, rakkauden ja hyvyyden jakamista, tukemista ja auttamista. Aina myös tuen ja avun vastaanottamista. Rohkenimmeko sitä pyytää? Sillä auttajan, läheisenkin on usein aika vaikea tietää, kuka apua ja tukea tarvitsisi, jos sitä ei kerro. Hyvä on muistaa vielä sekin, että Jumala on kätkenyt auttamiseen ja tukemiseen siunauksen. Avun antaminen ja toisen tukeminen ei ole pois auttajalta, vaan auttaja kokee usein saavansa paljon enemmän siitä hetkestä kuin mitä on pystynyt itse antamaan.

Pekka Kiviranta

ILO

Evankeliumi on suomeksi ilouutinen, ilosanoma. Kun Jeesus syntyi, enkelit ilmoittivat paimenille ilouutisen, kun Jeesus opetti, hän julisti ilosanomaa Jumalan valtakunnasta. Jeesuksen ristinkuoleman jälkeen opetuslapset lähtivät liikkeelle julistamaan ilosanomaa. Jumala ei ole muuttunut, sanoma ei ole muuttunut. Tänäkin ilosanoma on sama: Olet kalliisti lunastettu. Jumala on rakastanut sinua niin paljon, että lähetti Jeesuksen maailmaan sovittamaan sinunkin syntisi, ettet tuhoutuisi vaan uskomalla Jeesukseen saisit ikuisen elämän. Ilo ei ole vain hyvää oloa tai sitä, että on kivaa. Ilo Jeesuksessa on enemmän. Se on sydämen rauhaa ja lepoa silloinkin, kun asiat eivät näyttäisi olevan hyvin. Kuitenkin ne ovat. Kaikki on hyvin. Jumala pitää huolta. Ilouutinen ei ole siis teoria vaan arjessa koettavaa ja jaettavaa.

Kenelle sinä voisit tänään tuottaa iloa? Vai tarvitsetko ehkä itse iloa elämääsi? Voi kunpa Taivaan isä lähettäisi jonkun juuri sinun luoksesi, ilahduttamaan sinua. Osaatko leipoa, pullaa tai sämpylää? Tässäkin lehdessä on yksinkertainen sämpyläresepti. Mitä jos kokeilisit? Mitä jos kutsuisit naapurin tai ystävän kahville, voisit jakaa kokemastasi, kuunnella toisen kuulumiset? Pullailouutinen on kaikille aisteille mieluinen.

”Vierivä kivi ei sammaloidu”

– tuolijumppaa ja ajatusten virtaa

Tutkimusten mukaan sekä liikumisesta että laulamisesta on ainakin seuraavanlaista hyötyä: Ne lisäävät onnellisuutta, auttavat masennukseen, kehittävät muistia, vahvistavat sydäntä, pitävät nuorempana (!), alentavat verenpainetta ja antavat lisää vuosia elämään.

Koronan vuoksi monet liikuntarutiinit ovat muuttuneet. Monille epidemia on merkinnyt jopa eristäytymistä, paikalleen jäämistä. Sananlasku vierivä kivi ei sammaloidu tarkoittaa suomennettuna, että jos pysyt aktiivisena, et jumiuudu paikoilleen. Et jumiuudu. Kuinka moni kaipaakaan syksyn pimeinä iltoina metsäkävelyitä, mahdollisuutta päästä luontoon liikkumaan.

Kaikki eivät kuitenkaan pysty.

Ei pääse. Tähän lehteen olemme halunneet koota myös mielenterveydelle tärkeää ilon tuojaa: laulun ja liikunnan riemua. Vaikka sohvalla tai keinutuolissa istuen. Tule mukaan, yhteiselle matkalla. Nauti. Iloitse. Hymyile. Se virkistää ja tuo iloa niin itselle kuin samassa huoneessa mahdollisesti oleville. Ainakin tämän sivun kokoajalle tuotti iloa itse tehdä nämä harjoitukset. Ei totisesti rehkien vaan hymy huulilla. Oheisia harjoitteita löytyy lisää esimerkiksi seuraavalta sivustolta: <https://www.vahvike.fi/fi/liikunta/jumppaohjeita>

Antero Rasilainen,
puun pilkkomista ja ojankaivuuta rakastava toiminnanjohtaja

Jouluaatto on nyt herttainen

Säv. trad.
Sanat: P.J Hannikainen

1.
Jouluaatto on nyt herttainen,
tähtitaivas on sininen.
Pirtti on jo pesty puhtoinen,
piha valkoluminen.
Lapsoset hyörii, juoksee ja huiskii,
joululahjoista kilvan kuiskii.
Metsiköstä kuusi kannettiin,
lasten iloks pirttihin.

2.
Arkityönsä väki lopettaa,
kaikki aattoa odottaa.
Pirtissä jo kuusi kohoaa,
valot yöhön pilkistää
Sielläpä silloin laulut ne soivat,
suuret, pienet kun karkeloivat.
Makeisia syödään, jaellaan,
lapset kiittää riemuissaan.

Jumppaohjeet istuen tai seisten

Istuen keinu pakaralta toiselle. Seisten tee painonsiirtoa jalalta toiselle. Tee lakaisuliikettä, kädet kiinni harjanvarteen ja harja heilumaan.

Pyöritä vuorotellen käsillä suurta ympyrää sivulla.

Kurkota alas kohti varpaita, nosta var-talo ylös.

Kurkista vuorotellen olan taakse, pidä pää pystyssä ja hyvä ryhti.

Kosketa vuorotellen ristiin oikealla kädellä vasenta polvea, vasemmalla kädellä oikeaa polvea. Seisten tehdessä voit samalla marssia. Taputa molemmat kädet polviin, taputa kädet yhteen. Taputa kädet yhtä aikaa ristiin olkapäille, taputa kädet yhteen. Toista. Seisten tehdessä voit samalla niiailla.

Mielikuvajumppa: Joulusaunassa

Tämän jumpan voi tehdä istuen, rentouttavaa joulumusiikkia kuunnellen.

1. Ota mukava istuma-asento. Olet saunan lauteilla. Laske toinen käsi (tai molemmat) rennoksi reisien päälle. Sulje silmäsi ja hengitä muutaman kerran rauhallisesti sisään ja ulos. Anna lämmön ja saunarauhan rentouttaa mielesi.

2. Ota löylykauha käteesi ja heitä vettä joka puolelle suurta kiuasta pieniä määriä kerrallaan. Voit heittää toisellakin kädellä.

3. Nojaa taaksepäin. Ojenna vuorotellen polvia suoraksi ja käännä samalla varpaita kohti kattoa. Tee ainakin viisi pumppausta kummallakin jalalla. Tee lopuksi sama liike molemmilla jaloil-

la yhtä aikaa. Tunnet, kuinka saunan lämpö leviää varpasiin asti.

4. Tartu vihtaan ja huiski sillä lempeästi ympäri kehoa. Toisellakin kädellä.

5. Koivunlehti tarttuu yläselkääsi ja yrität tiputtaa sen puristamalla lapaluita yhteen. Tunnet mukavan jännityksen yläselässä. Pidä jännitys vähän aikaa ja päästä rennoksi. Muista hengittää koko ajan. Toista muutaman kerran, kunnes lehti tipahtaa.

6. Kaipaat vähän viilennystä, joten kaadat muutaman kauhallisen vettä hartioillesi ja vähän muuallekin. Virkistyneenä yrität keventää pakaroitasi irti lauteista: purista pakarot napakasti yhteen. Pidä taas jännitys muutaman sekunnin ajan ja päästä rennoksi. Muista hengittää. Toista muutamia kertoja.

7. Lihakset ovat lämmenneet ja tunnet olosi notkeaksi. Päätät kokeilla, kuinka korkealle saat olkapäät nostettua. Laske ne sitten rauhallisesti alas. Pyöritä vielä muutaman kerran olkapäitä isosti ympäri rauhallisesti molempiin suuntiin kädet koko ajan rentoina.

Eikö vain joulusauna ole rentouttava kokemus – vaikka vain nojatuolissa istuen?

JOULUHERKKUJEN KARISTUS, tuolijumppa

Sopii harjoitella jo ennen joulua. Pilkkettä silmäkulmaan ja naureskellakin saa :)

Aloitetaan kinkusta: keinahdetaan kankulta toiselle reippaasti keinuun.

Kaikki syöty kinkku karisee omilta pakaroilta.

Marssitaan reippaasti: kaikki luumuhyveet ja hedelmäkakut sulavat.

Vatsan kohdalle lienee kertynyt runsaasti herkkuja. Kuopaistaan vatsan kohdalta ylimääräiset kalorit ja heitetään ne pitkälle eteen. Sama liike toisella kädellä. Toistetaan monta kertaa. Kaloreita voi heitellä ylös, alas, oikealle, vasemmalle jne.

Selän taakse on kertynyt runsaasti piilokaloreita. Niitä kurkotellaan ensin niskan takaa ja sen jälkeen alaselän puolelta. Liike toistetaan vuorotellen molemmilla käsillä. Myös piilokalorit voi heittää menemään.

Joulusuklaat ovat kertyneet vyötärölle. Pinnistetään napaa kohti selkärankaan ja rentoutetaan vatsa. Toistetaan liike useaan kertaan.

Venytetään kylkeä pitkäksi kurottaen kättä kohti kattoa ja heilutetaan korkealle hei-hei-jouluherkuille. Liike toistetaan molemmilla puolilla useaan kertaan.

Kipristellään varpaita suppuun ja harotetaan varpaita. Jouluherkkujen rasvat tirskevät varpaiden välistä.

Sama liike toistetaan sormilla. Puristetaan sormet tiukkaan nyrkkiin ja harotetaan sormia niin, että rasvaherkut sulavat ja tiukuvat pois sormien välistä.

Ravistellaan käsiä niin, että sormenpäistä ylimääräiset sokeriherkut sinkeilevät. Ravistellaan jalkoja niin loputkin kinkkukastikkeet häipyvät.

Lopuksi taputetaan reipasta liikkuja: olkapäille, reisiin, sääriin, vatsaan, selkää, kevyellä liikkeellä poskiin ja päälle. Ja jos oikein hyvin teit jumpan, voit palkita itsesi vaikka joulutortulla tai pienellä palalla joulusuklaata :)

Leivästä on kyse

Parasta leipomisessa on se, kun saa tehdä sen yhdessä pojanpoikien kanssa. Minä teen taikinan ja leikkaan siitä sopivan kokoiset palat ja pojat sitten pyörittelevät niistä sämpylät. Jos kaikista ei tule ihan pyöreitä, niin uuni ne sitten kaunistaa. Ja pian ne kuitenkin siitä pöydältä häviävät parempiin suihin.

En minä mikään erityinen leipoja ole, mutta Seinäjoella asuessamme vajaa 30 vuotta sitten sämpylöille oli menekkiä. Leipomisella oli myös taloudellinen merkitys. Tuoreet sämpylät kyllä kelpasivat meidän perheen nuorille miehille ja heidän kavereilleen. Silloin normaali sämpylätaikina oli muoviampäriäinen. Parin litran taikinasta sai neljä uunipellillistä sämpylöitä, runsaat 60 kappaletta. Nykyisin teen vain litran taikinan ja osan sämpylöistä pakastan.

Toki vuosien saatossa olen monenlaisia leipiä leiponut. Joululimppuja ja vuokaleipiä, ohraleipiäkin anopin reseptillä. Joskus yritin myös ruisleipää ja näkkäriä, mutta vain sämpylöistä on tullut tapa. Samalla yksinkertaisella reseptillä myös jälkipolvi leipoo. Pullan leipominen kuuluu meidän perheessä puolisolle.

Taikinaohje on yksinkertainen perussämpylä: **Litra maitoa, pari pakettia hiivaa, 2 tl sokeria, 2 tl suolaa, vehnä jauhoja ja kaurahiutaleita, öljyä ja siirappia.** Hiivat liotetaan kädenlämpöiseen maitoon, sokeri ja suola mukaan, sitten sopiva määrä kaurahiutaleita (käy myös lese tms, jolla saadaan vähän makua ja kuituja taikinaan. Hiutaleiden määrä on kääntäen verrannollinen sämpylöiden kauneuteen). Sitten

vehnä jauho, ja vaivaamisen loppuvaiheessa loraus öljyä ja siirappia. Siinä se. Vaivatun taikinan päälle vähän jauhoja, leivinliina päälle ja lämpimään nousemaan. Kun taikina on paisunut kaksinkertaiseksi, se vaivataan ja sitten sopivan kokoisiksi palasiksi ja käsien välissä pyöreiksi.

Sopivan kokoisia sämpylöistä tulee yksinkertaisella jakolaskulla. Ensin taikina puoliksi. Sitten toinen puolisko neljään yhtä suureen osaan ja näistä kukin taas neljään osaan. Näin saadaan 16 sämpylää, jotka juuri sopivasti mahtuvat yhdelle uunipellille. Jos käytössä on kiertoilmuuni, panen ensimmäisen pellillisen kylmään uuniin ja uuni lämpiämään. Siinä ne nousevat sopivasti uunin lämmitessä ja lopuksi paistuvat. Sillä aikaa leivon sen toisen osan sämpylöiksi ja kohoamaan leivinliinan alle. Olen joskus kokeillut paistaa samaan aikaan kaksi pellillistä, mutta meidän uunilla se ei oikein ole toiminut. Eikä minulla niin kiire ole ollut. Uunin lämpötila 220, kiertoilmalla 200.

Kypsat sämpylät olen voidellut kylmällä vedellä ja peittänyt liinalla. Silloin niistä ei tule kovakuorisia. Toki tiedän, että monen mielestä sämpylässä pitää olla rapsakka kuori.

Senkin olen vuosien mittaan oppinut, että mitä löysemmästä taikinasta leipoo, sen parempia niistä tulee. Mutta toki leipominen on vähän hankalampaa. Ja se on todistettu asia, että jos aamun kaurapuuroa jäi yli, se kannattaa panna sämpylätaikinaan. Kaurahiutaleet ovat jo valmiiksi kypsiä ja mielestäni sen huomaa myös valmiin sämpylän maussa.

Lapsuuskodistani opin senkin, että lämpimäiset ovat tervetulleita. Pikkupoikana, kun äiti oli leiponut kakkoja (sillä nimellä hiivaleipää Tyrväässä kutsutaan), lähdin minä metsän poikki viemään sitä kummeille. Ja kyllä meillekin lämpimäisleipiä tuli. Valmiit leivät säilytettiin aitan viljalaarissa. Sieltä ne sitten löytyivät hyvinä, tuoreina ja viljalta tuoksuvina.

Juutalaisessa kulttuurissa leivällä on ehkä vielä suurempi merkitys kuin meillä Suomessa. Mutta toki meilläkin leipä on Jumalan viljaa. Se kertoo Jumalan hyvyydestä. Siksi se on niin arvokasta.

Äidilläni ei ollut tapana tehdä taikinan päälle ristinmerkkiä, mutta usein hän lauloi leipoessaan, virsiä tai Siionin Kanteleen lauluja. Siinä se siunaus leipään tarttui. Erityisellä, ihmeellisellä tavalla Jumalan siunaus on tarttunut siihen leipään, jonka ehtoollisella nautimme. Herrammehan sanoi: Minä ole elämän leipä.

Pekka Kiviranta

Kuva Timo Keski-Antila

ROHKEUS

Rohkeutta on monenlaista. Hulluakin. Keväiset jäät ovat arvaamattomia. Ei sinne ole viisasta mennä, ennen kuin jää varmasti kantaa. Rohkeaa ihmistä ihannoidaan. Sananvalmistaa, taitavaa sanankäyttäjää, joka puheellaan hallitsee tilanteen. Moni haluaisi olla rohkea, rohkeampi. Varsinkin silloin, kun näkee epäoikeudenmukaisuutta tai vääryyttä lähellään. Koulukiusaamista, työpaikkakiusaamista, toisen vähättelyä ja alas painamista. Mistä löytyisi rohkeus? Puolustaa. Tulla rinnalle, olla ystävä. Tai ihan vaan arkisissa kohtaamisissa, kun jostain ihmisestä puhutaan pahaa. Voisinko puolustaa, uskallanko olla eri mieltä, heikomman puolella? Usein huomaan, että en uskalla. Mieluummin vaikenen. Piiloudun. Häpeän sitä. Enkä varmasti ole ainoa. Tällaisia me opetuslapset olemme alusta asti olleet. Kieltäjiä ja pelkureita. Ja sitä olemme edelleen itsessämme ja omassa voimassamme. Ei tätä maailmaa meidän lihaksillamme muuteta. Mutta muutosvoima on kyllä olemassa. Se on ilosanoma. Sanoma siitä, että ei tarvitse etsiä syyllistä. Yksi oli syyllinen, jotta me olemme vapaat. Jeesus ei lähetä meitä maailmaan omassa voimassamme vaan hänen voimassaan. Hän lupasi meille Pyhän Henkensä, puolustajan ja totuuden hengen ohjaamaan, auttamaan ja rohkaisemaan. Hänessä meidän ei tarvitse pelätä mitään tai ketään. Jeesus itse on kanssamme henkensä kautta. Siksi, jos kaipaat rohkeutta, pyydä sitä Jeesukselta, voiman lähteeltä.

Voisitko sinä tänään rohkaista jotain lähimmäistäsi? Pientä tai suurta? Puhaltaa tai silittää, kevyellä kosketuksella viestittää siitä, että et kanna kuormaasi tai kipuasi yksin, haluat olla rinnalla, ystävä ja auttajana.

Job ja kärsimys

ELÄMÄN YLLÄTYKSELLISYYS

Jobin kirjassa eteemme avautuu karu kuvaus elämän todellisuudesta. Jobin elämänkohtalo pysähdyttää elämän yllätyksellisyyden eteen. Kaikki hyvä elämässämme on kovin haurasta: *”Minun onneni katoaa kuin pilvi.”* (Job 30:15) *”Rikkaana miehenä hän menee nukkumaan, kun hän avaa silmänsä, kaikki on mennyt.”* (27:19) Kuinka totta onkaan sanonta: Koska tahansa voi meille kenelle tahansa tapahtua mitä tahansa.

Yhteiskunnassamme on monimutkaiset koneistot, joiden tarkoitus on olla ihmisen tukena ikävien yllätysten tapahtuessa. Pysyvän ja varman turvan olemme kuitenkin kadottaneet. *”Sillä, mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi, ja mitä minä pelkäsin, se minulle tapahtui.”* (Job 3:25)

Vanha opetus sanoo: *”Yhdenkään, joka on ihminen ja elää tässä katoavassa olemassaolossa, on mahdotonta elää ilman kärsimystä. Ellei tänään, niin huomenna, ellei huomenna, niin myöhemmin risti tulee.”*

Suomessa vierailut, erään amerikkalaisen konsulttiyrityksen pääjohtaja Blaine Bartlett sanoi, että viisainta on *”sopeutua elämän paradoksiin: ihminen hakee elämäänsä vakautta ja ennustettavuutta, mutta saa sitä varmimmin oppimalla sietämään kaaosta ja muutosta.”* (Talouselämä) Juuri siihen auttaa meitä havainnollisella tavalla Jobin kirja.

Jobin kirjassa meidät viedään kuulemaan kärsivän ihmissydämen tuskaa. Job itse sanoo:

”Minä päästän valitukseni valloilleen. Olen katkera ja puhun tuskani julki.” (10:1)

KÄRSIMYKSEN EDESSÄ

Jobin kirjan ongelmana on rehellisen, jumalaapelkäävän, vilpittömän, nuhteettoman ja kaikkea pahaa karttavan ihmisen (Job 1:1,8) täysin aiheettomalta näytävä, tuskainen kärsimys.

Hänen hyvinvointinsa perustukset murrettiin. Arvostetusta yhteisön jäsenestä tuli kaupungin jätteidensä polttopaikalla lojuva sairas mies. Samassa paikassa elivät yhteiskunnan ulkopuolelle työnnettyt spitaalisetkin. Sieltä hänen arvostetut ystävänsä lopulta löysivät hänet.

MITEN JOBIN KIRJA VASTAA ELÄMÄN YLLÄTYKSIIN?

Jobin kirja päättyy uskontunnustukseen: *”Nyt minä ymmärrän, että kaikki on sinun vallassasi eikä mikään suunnitelmasi ole mahdotonta sinun toteuttaa.”* (Job 42:2)

Kun elämässä tapahtuu pahoja asioita, niin meillä on kolme vaihtoehtoa suhtautua niihin: 1. Kaikki on sattumaa, niin hyvä kuin pahakin. 2. Kaikki paha elämässä on saatanan aiheuttamaa. 3. Elämänkohtalot tulevat Jumalan kädestä.

Tämä kolmas vaihtoehto oli aluksi Jobin valinta: *”Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi.”* (Job 1:21) *”Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?”* (2:10)

PELKO

Epämiellyttävä seuralainen! Varsinkin yksinäisyydessä ja pimeydessä esiin hiipivä seuralainen. Mikä siinä onkin, mikä saa ihmisen pelkäämään pimeää? Yksinäisyys? Turvattomuus? Varmasti paras pelon karkotaja on toinen ihminen, pelkkä olemassaolo on iso asia. Eivät suuret sanat vaan se, että en ole yksin. Kuinka monta kertaa Raamatun lehdistä onkaan kirjoitettu sanat: Älä pelkää. Kaksi sanaa, mutta mikä voima niissä on, kun ne tulevat omalle kohdalle. Siksi ystävä, jotta voit kuulla nämä sanat omalle kohdallesi, lue Raamattua. Kuuntele, mitä Jumala sanassaan sinullekin vakuuttaa. Maan korvessa kulkevi lapsosen tie on monille tuttu laulu. Siitä on maalattu myös tauluja. Pienet lapset sillalla kulkemassa kuohuvan virran yli. Lapsia pelottaa, mutta enkeli kulkee rinnalla ja pitää kädestä kiinni. On nimittäin eri asia, kumpi pitää kädestä kiinni, lapsi vai enkeli. Kun lapsi kaatuu, liukastuu tai lankeaa, lapsi voi irrottaa otteensa, mutta kun enkeli pitää kädestä kiinni, hän ei irrota, vaan pitää kiinni. Se antaa turvallisuuden kulkea pelottavaakin tietä. Tieto siitä, että en ole yksin.

Kenen kädestä sinä tänään voit ottaa kiinni? Antaa turvaa ja kulkea pienen matkan yhdessä?

Mutta kärsimyksen syventyessä hän kadotti varmuutensa alkaen velkoa Jumalalta selitystä kärsimyksensä. Jumala ei kuitenkaan vastannut hänen kysymyksiinsä, mutta Hän antoi jotain kestävämpää: oman läheisyytensä!

Kaikkivaltiudessaan Jumala jää meille salatuksi. *”Jumala on suuri, emme häntä käsitä.”* (Job 36:26)

Meidän käsityksemme Jumalasta kaikkivaltiaana on usein kovin yksipuolinen. Kärsimyksen äärellä Jumala itse murtaa meihin sisäänrakennetut kuvamme Jumalasta.

Job kamppaili taipuakseen salatun ja niin toisenlaisen Jumalan edessä: emme hallitse Jumalaa emmekä elämämme kohtaloita.

Vältä opetusta, jonka mukaan tosi uskovalla ei voi olla vaikeuksia elämässä. Raamattu sen sijaan selvästi sanoo, että *”monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan.”* (Apt 14:22) Uskovan elämään kuuluu myös suuri avuttomuus ja heikkous.

E erityisen väärä on sellainen ajatus, että olet tehnyt jotain niin kauheaa ja syyllisyytesi on niin suuri, ettei kukaan eikä mikään voi enää auttaa. Älä yleensä pohdi sitä, miksi kärsit. Varo syyn ja seurauksen kiusausta, se voi viedä lopullisesti eksyksiin!

Tuo pieni sana ”miksi” suistaa meidät usein epätoivon suohon. Siihen Jobkin sortui. (Job 3:11,12,20,23)

KURITUS ON HYVÄKSI

”Autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee. Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta.” (Job 5:17)

Lopulta opimme tuntemaan Jumalan vain kärsimyksissä ja kärsimysten kautta. Ristin lävitse loistaa Jumalan valkeus ja kärsivä rakkaus.

”Hurskaat ovat viisaita ja ymmärtävät hyvin, miksi hyväksi Jumalan tahto on, toisin sanoen kaikkinaisen onnettomuus. Tietävät myös hyvin, miten sitä on noudatettava ja miten siinä on käyttäydyttävä. Sillä he tietävät, ettei mitään vihollista ole koskaan vielä karkotettu pakenemalla. Siksi ei myöskään mitään kärsimystä, ahdistusta tai kuolemaa ole voitettu kärsimättömyydellä, paolla ja lohduksen etsimisellä, vaan ainoastaan olemalla hiljaa ja odottamalla, niin jopa menemällä rohkeasti onnettomuutta ja kuolemaa vastaan.” (Luther)

Ahdistukset tulevat, kun niiden aika on tulla, mutta ne väistyvät myös ajallaan. Kärsimykset ovat kuin joutuisi tunneliin: mitä pidemmälle kuljet pimeyteen sitä varmemmin valo tulee vastaan. Kärsimys on aina myös meille tarjoutuva tilaisuus ja se voi muodostua siunauksen lähteeksi elämässämme. Kärsimys joko vie kauemmas Jumalasta tai painaa meidät syvemmin Hänen syliinsä.

Meidän ei tarvitse tietää eikä ymmärtää, miksi meille itsellemme tai joillekin toisille tapahtuu se, mikä tapahtuu ja miksi todellisuus on sitä, mitä se näyttää olevan. Meille riittääköön, että Jumala on! (2 Moos 3:14) Ja että Hän on hyvä! (Mark 10:18) Hän ei tee koskaan eikä kenellekään mitään väärää. (Job 34:11)

LOPPUTULOKSENA JUMALAN TUNTEMINEN SYVEMMIN

Yhden mitä tärkeimmän asian nämä kärsimykset opettivat Jobille: Hän oppi tuntemaan Jumalan aivan uudella ja persoonallisella tavalla. Korvakuulolta ja ulkoa opittu tieto oli nyt muuttunut aidoksi, totuudelliseksi Jumalan tuntemiseksi. (Job 42:5) Mikään ei lopulta elämässämme ole sen tärkeämpää kuin todellinen Jumalan tunteminen.

Jobin kirjassa Jumala ei vastannut älyä tyydyttävällä tavalla kärsimyksen ongelmaan. Hän ei selittänyt kyyneliä. Hän tuli persoonallisena Jumalana todelliseksi ja läheiseksi kärsivälle. Mutta kerran hän pyyhkii pois kärsivän kyynleet. (Ilm 21:4) Lopulta meille riittää se, että kaikkivaltias Jumala on olemassa. Jumalan lahjojen omistaminen ei enää ole tärkeämpää kuin itse Jumala ja hänen aavisteleva tuntemisensa ja luottamus häneen. Sen, mitä saatana tahtoi tuhota Jobin elämässä, kääntyi lopulta Jumalan käsissä suureksi siunaukseksi.

Vaikka ihminen menettäisi ajallisessa elämässään kuinka paljon, niin omistaessaan Jumalan hän omistaa kaiken. (Dan 3:17-18) *Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu!* (Ps 23:1)

Erja Kalpio

Kuva Matti Lähdekorpi

TOIVO

Toivossa on hyvä elää. Näin varmasti on. Kun ihmisellä on toivoa, on elämää. On syy avata silmät, nousta sohvalta, lähteä liikkeelle. Jumala haluaa, että jokaisella ihmisellä olisi tämä toivo. Ei vain syy nousta sohvalta vaan vielä enemmän. Syy elää. Odottaa jotain, joka on vielä edessäpäin. Jotain, mitä odottaa. Ei pelolla vaan ilolla. Levollisesti. Kaikki on Jumalan kädessä. Ja niin tapahtuu kuin hän hyväksi näkee. Ihminen, joka tuntee Jumalan, tietää, että Jumala on armosta rikas ja haluaa ihmiselle hyvää. Kaikkea hyvää. Toivo kantaa. Se ei ole toive tai hyvä ajatus, se on enemmän. Se on Jumalan lupaus, joka varmasti toteutuu. Siksi toivossa on niin hyvä elää, kun elämä on Jumalan antama lahja. Keskellämme elää monia, jotka ovat pettyneet. Toiveet eivät toteutuneet. Kukapa haaksirikkoa omaan tai läheisensä elämään toivoo. Lääkäritykään eivät aina pysty auttamaan. Siksi on erotettava toisistaan toive ja toivo. Toiveet eivät aina toteudu mutta toivoa on aina, kun sinulla on Jumalan sana, ja sanassa itse Kristus. Hän poistaa kaiken kivun ja toivottomuuden. Hän pyyhkii joka ainoan kyyneleenkin, kun on sen aika. Sitä odotellessa eletään täysillä. Odotetaan Jumalalta suuria ja toivotaan.

Tiedätkö sinä lähipiiristäsi ihmistä, joka kaipaisi iloa ja toivoa arkeensa? Tiedät kyllä, miltä tuntuu, jos jalkoja palelee. On kylmä. Kaipaisiko joku lähelläsi villasukkia, lämmön ja toivon viestiä, minusta välitetään? Tai voisitko lähettää postikortin? Tai soittaa? Lähettää viestin, että et ole unohtanut.

Valoa pimeään

Kellonsiirto talviaikaan ja yhä pimenevät illat, lumesta ei tietoaakaan. Kaipaen valon pilkahduksia elämään tänään korona-ajan keskellä. Läheisten ja ystävien vierailut ovat olosuhteiden myötä harventuneet. Osallistumiset jumalanpalveluksiin, seuroihin ym. tilaisuuksiin ovat muuttuneet rajoitusten myötä. Mikä voisi virkistää mieltämme ja antaa toivoa?

Erkki ja Tuula Yli-Krekola ja Satu Kivisaari antavat muutamia vinkkejä ja kertovat, mikä heille tuo toivoa ja valoa syyspimeyden keskellä.

Kuvat Satu Kivisaari, ellei toisin mainita.

Aurinko

Kun harmaana syyspäivänä pilverho väistyy hetkeksi, ja auringonsäteet valaisevat hämärän maiseman - kuka hellii minua, mistä tulee kaiken voittava kirkas valo!

Nopeasti ulkovaatetta päälle ja nauttimaan kirkkaista auringonsäteistä. Kuinka voimaannuttavia ovatkaan nuo taivaalta tulevat valon säteet. Usein vain hetkellinenkin kirkkaus virkistää mieltä syksyn pimeydessä. Harvoin pilvienraoista pilkahtavista säteistä mainitaan sääennusteissa. Ne ovat tarkoitettu vain sinulle ja minulle voimaksi, iloksi ja rohkeudeksi. Maailma ei ole niin pimeä, miltä välillä näyttää, jokaisella pilvellä on kultareunansa!

Kun sitten tuo säde jää taas pilven taakse, jään ihmettelemään sen virkistävää vaikutusta. Se oli tämän päivän lahja sinulle ja minulle, valoa elämäämme. Avaan raamatun ja löydän sen alkulehdeltä sanat:

*"Tulkoon valo!" ja valo tuli.
Jumala näki, että valo oli hyvä.
Jumala erotti valon pimeydestä."
(1. Moos.1:3)*

Tuula

Kuva Erkki Yli-Krekola

Tuli

*”He sytyttivät nuotion
ja kutsuivat meidät kaikki sen ääreen,
sillä ilma oli kylmä ja oli alkanut sataa.”*
(Ap. t. 28:2)

Sanotaan, että kolmea asiaa ihminen ei kyllästy katsomaan: nukkuvaa lasta, virtaavaa vettä ja elävää tulta. Eräessä tutkimuksessa oli seurattu tietyn ajan takkatulta tuijottavia ihmisiä ja tarkkailtu, mikä vaikutus tulen katselulla on ihmiseen. Koetilanne ei ollut aivan luonnollinen, sillä tuijotus kohdistui videolta näytettävään tuleen, ritinän ja ratinan kuuluessa ääniraidalta. Tästä huolimatta tulen katselun tulokset näkyivät koehenkilöiden verenpaineen ja stressitasojen laskussa. Elävällä tulella on siis positiivinen vaikutus ihmiseen. Tulen rauhoittaessa mieltä, se samalla antaa lämpöä, valoa ja turvaa. Eipä ihme, jos jo esi-isämmekin aikanaan hakeutuivat nuotion läheisyyteen etsien suojaa ja turvaa petoeläimiltä.

Apostolien teoissa luvuissa 27-28 kerrotaan Paavalin jännittävästä merimatkasta Roomaan. Tuolla matkalla laiva joutui haaksirikoon Adrianmerellä. Paavali rohkaisi pelokkaita merimiehiä enkelin tuomalla viestillä. Kyllä tästä vielä selvittää! Ja niinpä kävi, että kaikki laivassa olleet 276 ihmistä pelastautuivat Maltan saarelle, jonka asukkaat kohtelivat haaksirikossa kolhiintuneita matkustajia tavattoman ystävällisesti kutsuen heidät lämpöä ja valoa leiskuvan nuotion äärelle.

Tänäkin syksynä, sateessa ja pimeässä, haaksirikkojen keskellä tarvitaan rohkaisun sanoja, ystävällisyyttä ja yhdessä oloa Elävän Valon ja tulen äärellä.

Satu

(Lähde: <https://yle.fi/aihe/tiede>)

Kynttilä

Elävä tuli kiehtoo ihmistä. Kun huoneessa ei ole takkaa, jossa voisi polttaa puuta, sytytämme tunnelmanluojaksi kynttilöitä. Pimenevissä syysilloissa on mukava sytyttää kynttilöitä sekä ulos että sisälle. Kun kauppareissuilla katselee kaikenvärisiä ledvaloja, on rauhoittavaa katsoa tavallista kynttilää ja kiittää kuluneesta päivästä sekä muistella kiireettömästi päivän hyviä hetkiä. Kun kodissamme on juhla, etsimme parhaat kynttilänjalat tai kauneimmat kynttilät pöytään luomaan tunnelmaa.

Kynttilä muistuttaa meitä rukouksesta. Seurakunnan päiväkerhoissa lapsille usein opetetaan: kun kynttilä palaa, istutaan hetki hiljaa, jolloin ohjaaja lukee rukouksen. Sen jälkeen lapset saavat puhalttaa kynttilän sammuksiin.

Sytytämme kynttilän, kun muistelemme kuolleita läheisiämme. Rukouksen liekki luo yhteyttä toisiimme ja Jumalaan.

Kynttilän valo muistuttaa meitä myös valvomisesta, sillä emme tiedä hetkeä, milloin Jeesus tulee.

Tuula

Jeesus sanoo:

”Minä olen maailman valo.

Se, joka seuraa minua,

ei kulje pimeässä,

vaan hänellä on elämän valo.”

(Joh 8:12)

Lamppu

Pieni valintaohje lamppuostoksille:

Viime vuosina on keinovalon tekniikat muuttuneet tiheään tahtiin, sekä ajoneuvoissa että kodeissa. Lamppujen valinnassa on monella mennyt sormi suuhun, kun enää ei olekaan riittänyt valintakriteeriksi tavallinen 60-wattinen, vaan tilalle ovat tulleet lumenit ilmaisemaan lampun valotehoa. Lampun antama valon väri ilmoitetaan kelvineinä (K), lamppu valitaan käyttöpaikan ja omien mielihalujen mukaan. Jos pitää hehkulampun antamasta kellertävän sävyisestä valosta valitse noin 3000K, jos taas haluat kirkasta päivänvalon väristä valaistusta valitse 4000...6000K. Alla helpot vinkit entisten hehkulamppujen valo-

tehojen korvaamiseksi uusilla LED-lampuilla. Tämä kannattaa muuten tehdä nyt syyspimeyttä torjumaan, koska LED-lamput kuluttavat sähköä vain 15...20% saman valotehon antaman hehkulampun sähköstä.

Raamatun lukeminen on muuten paljon vaivattomampaa, kun on hyvä valaistus!

”Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätöksessä, jos se on ylhäällä vuorella. Eikä lampua, kun se sytytetään, panna vakan alle, vaan lampunjalkaan. Siitä sen valo loistaa kaikille huoneessa oleville. Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa.” Matt. 5:14-16

Hehkulamppu/W	40	60	75	100
LED-lamppu/Lumen	450	800	1000	1500

Erkki

Muistathan, että pimeässä Ely-heijastin ja valo näkyvät hyvin. Olethan viemässä Kristuksen valoa eteenpäin! *”Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani.”* Ps. 119:105

VALO

Suomessa joulua vietetään vuoden pimeimpänä aikana. Siksi laitetaan jouluvaloja ja poltetaan kynttilöitä, ne antavat valoa ja luovat tunnelmaa. Kiireettömyyttä ja levollisuutta. Pienessäkin kynttilässä on valtava valovoima. Mitä pimeämpää ympärillä on, sitä kirkkaammin kynttilä valaisee. Ja mitä enemmän kynttilöitä on, sitä suurempi on valo ja lämpö. Jumalan sanaa Raamattua nimitetään myös majakaksi. Se loistaa taivaallista valoa. Se poistaa pimeyden ja tuo valon elämään. Kynttilän liekkiä verraan rukoukseen. Se nousee ylös, kohti Jumalaa. Kynttilän valossa on hyvä hiljentyä. Rukoilla ja huokailla. Emme ole pimeydessä vaan valkeudessa. Jumalan valossa, Jeesuksen valossa. Kotimatka ei ole matka pimeydessä vaan seuraamme valoa. Kodin valot loistavat jo edessäpäin, kyllä ne valot jo näkyvät, sitä valoa kohti me kaikki kuljemme. Ja vaikka joskus joku estää meitä näkemästä näitä valoja, me tiedämme, koti on tässä suunnassa, jatketaan siis matkaa.

Kenelle sinä voisit tänään tuoda valoa? Kenen puolesta sytytät tänään kynttilän ja huokaat: Isä tai vaan, ole lähellä, pelasta, paranna ja auta.

Olen kiitollinen tänään

- Jumalan johdatuksessa Vapaakirkossa,
Tuulan todistus Jumalan huolenpidosta

Kuka olet, kerro vähän itsestäsi

Olen **Tuula Jäntti**, Savonlinnaan Vehmersalmen ja Suonenjoen kautta asettunut onnellinen äiti, mummi ja Jumalan lapsi. Yli puolet elämästäni olen saanut kuulua Herralle Jeesukselle ja siitä iloitsen joka päivä!

Eikö niin, että kirkosta viedään aina maistiaisja, joten minäkin tuon omasta kotiseurakunnastani Vapikselta muutaman mieleeni jääneen ajatuksen:

Sunnuntaina Timo-pastori puhui siitä miten meidän pitäisi nähdä lähimmäisemme Jeesuksen silmillä. Tiistaina ViaDiaan mennessäni tiellä tuli vastaan hyvin vaikeassa asennossa kulkeva mies, olin häntä muutaman kerran aikaisemmin tervehtinyt pyörällä ohi ajaessani, mutta nyt hän huomasi minun tulevan ja selvästi odotti tervehdystä ja voi että, hänen katseensa oli kuin Jeesuksen katse ja kasvonsa loistivat!

Tiistain Viadiassa Timo-pastori puhui Nooan arkin rakentamisesta ja miten Nooa ei sulkenut ovea vaan Jumala. Samoin nytkin pelastukseen ainoa ovi on Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ristiinnaulittu ja ylösnoussut Herramme. Joka häneen uskoo, voi käydä ovesta sisään ja omistaa iankaikkisen elämän Jeesuksen kanssa, eikä se ala vasta kuoltuamme, vaan heti kun luovutat elämäsi Hänelle!

Millainen kevät sinulla oli, miten korona vaikutti elämääsi?

Apostolien tekojen 2:11 kertoo kuinka opetuslapset täytyttyään Pyhällä Hengellä puhuivat uusilla kielillä ja kukin paikalla ollut kuuli heidän puhuvan heidän omalla kielellään JUMALAN SUURISTA TEOISTA!

Minulle nämä teot, mitä kohdalleni on tullut, on ollut suurta rukousvastausta ja Jumalan rakkauden osoitusta.

Kun korona maaliskuussa alkoi, olin tyttäreni perheessä Englannissa. Ja kun lapsiperheen flunssaa sairastin, niin en päässyt paluulennolle ja sitten loppuivat lennot kokonaan. Ulkoministeriö vähän väliä lähetti viestin, että pitäisi palata Suomeen. Ja sitten kun oli jo kuun loppu, sanoin Herralle, että anna minulle viisautta miten toimia ja pyysin vielä siellä olevaa rukouspiiriä rukoilemaan asian puolesta. Heti seuraavana aamuna sain ajatuksen soittaa Savonlinnan Tapiolaan ja kysyä neuvoa. Puhelu ohjautui Tanskaan vakuutusyhtiöiden yhteiseen hätäkeskukseen ja sain tosi hyvän palvelun; jo parin tunnin päästä soitti suomalainen lääkäri ja tarkisti lentokuntoni. Sitten taas pari tuntia ja sähköpostiini napsahti lippu seuraavalle päivälle Helsinkiin! Kun minut sitten lentokentältä vietiin hotelliin ja koronatesteihin, niin ensimmäinen syötävä mitä siellä tarjottiin, oli Fazerin Sininen suklaalevy! Eläköön Suomi!

Kiitos Herralle pääsin kahden päivän jälkeen tilataksilla Savonlinnaan ilman koronaa. Kotiovellani odotti alakerran naapurin ja ystävän toimittama ruokakassi. Myös pastoripariskunta toi ruokakasseja sen kahden viikon aikana mitä eristyksessä olin.

Iso lahja täällä Suomessa oli myös se, että korona tuli sellaiseen Jumalan luomistyön ihmeitä pursuaavaan aikaan: Näsiän kukkiminen metsän reunassa, leskenlehtien ja voikukkien loisto, puiden ja nurmien vihertäminen ja muuttolintujen valtava viserrys ja jäiden helinä niiden sulaessa.

Mikä lahja onkaan ystävät! Menimme termospullon ja eväiden kanssa rannoille puistonpenkeille istumaan ja kuinka ollakaan termos tyhjjeni myös ohikulkijoille tarjotessa ja saimme myös rukoilla heidän kanssaan.

Kesäkuusta elokuuhun sain olla mukana soittelemassa ikäihmisille koronasoittoja. 660 puhelua soitin ja monien kanssa puhe johdattui niin, että sain kertoa Jeesuksen antamasta toivosta ja pelastuksesta.

Suuri iloni oli myös se, että sain olla kolmessa ryhmässä, jossa maahanmuuttajat haastattelivat minua; sain kertoa Hänestä, joka

minun elämäni on antanut tulevaisuuden ja toivon ja syntien anteeksi saamisen eli Jeesuksesta.

Ajankulkua täydensi hienosti kotona ollessa se, että otin ihan uudenlaisen lukuohjelman Raamatun lukemiseen ja se on ollut kivijalka päiviini. Vähän kevyempi vaihtoehto oli Pieni talo preeerialla, jonka kaikki jaksot katsoin Areenasta, mutta iloinen yllätys oli, kun veljeni kertoi, että hänkin oli katsonut sen. Toivon, että jotakin siitä jäi puhuttelemaan häntä tässä erikoisessa ajassa.

Heinäkuu oli upea kuukausi koska minulle avautui ihana tilaisuus nauttia naapuriseurakuntien yhteydestä; kävin aamupäivällä isossa kirkossa, illalla helluntaiseurakunnassa ja lauantaina Loistoyhteydessä. Pyhä Henki yhdistää meidät. On tärkeää, että sinulla on oma seurakunta joka tuntuu kodilta, mutta sen ohella voit rakastaa ja rakentaa yhteyttä naapuriseurakuntiin, sillä päämäärä on yhteinen.

Kuva Virpi Tuominiemi

Miten sanoisit ihmisille, joita korona-tilanne ahdistaa nyt?

Huolehdi omalta osaltasi, että toimit annettujen ohjeiden mukaan.

Jumalan sanassa on lupaus: Filippiiläiskirje 4:6-7

”Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksesi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.”

Muita terveisiä lehden lukijoille?

Ajattele miten paljon enemmän on aikaa tehdä kaikenlaista hyvää, soittaa läheisille ja ystäville ja yksinäisille, tervehtiä jopa tuntemattomia kaduilla ja vaihtaa joku toivoa ja iloa tuottava sananen sen sijaan että päivitelisimme kurjuutta.

Sukeltaa sanaan ja viettää aikaa rukouksessa.

Käy seurakunnassa sikäli kuin rajoitukset tekevät sen mahdolliseksi.

Ja lopuksi: Kiittäkää joka tilassa!

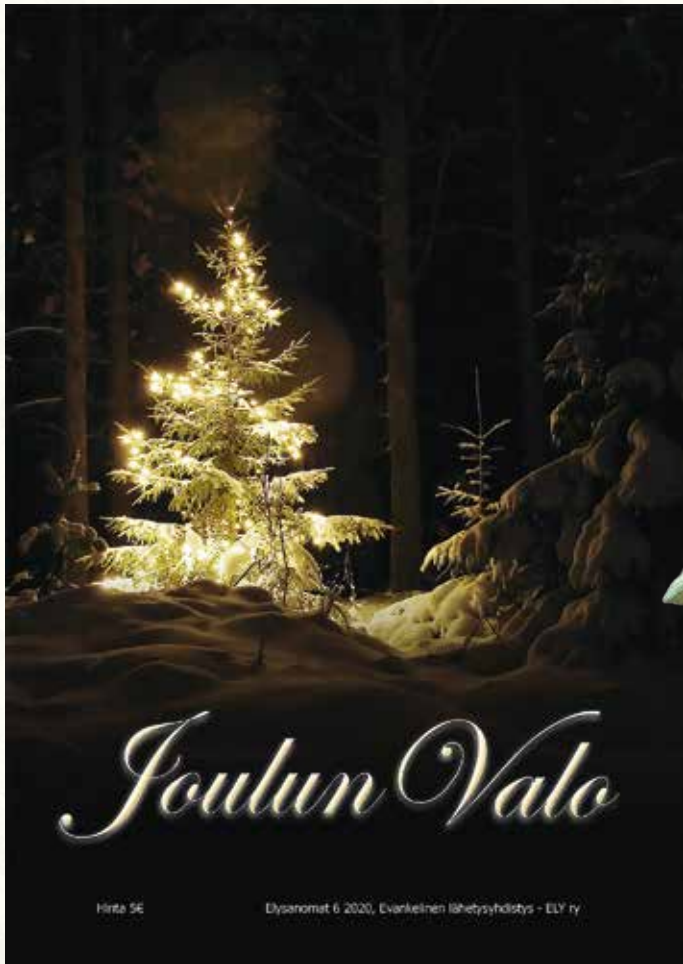
Siunausta elämäänne, Tuula

Tuulaa haastatteli Erja Kalpio

YSTÄVYYS

Monilla on lemmikkieläimenä koira. Uskollinen ystävä. Joka aina jaksaa olla iloinen, kun tulet kotiin. Vaikka monta kertaa päivässä. Aina vastaanotto on yhtä riehakas, kiva kun tulit kotiin. Ystävyys on enemmän kuin tuttavuus. Ystävyys on arjen toimintaa: yhteyttä, toisen auttamista, ajan ja voimien antamista toisen hyväksi, ymmärtämistä, luottamusta, viihtymistä toisen seurassa. Ystävän seurassa saa olla oma itsensä luottamuksen ilmapiirissä, ystävän seurassa saa tehdä jopa virheitä pelkäämättä, että ystävä tuomitsee. Jeesus osoitti, kuinka suurta ystävyys voi olla. Suurinta ystävyyttä on se, että antaa henkensä toisen edestä. Ja Jeesus oli sanojensa mittainen. Hän ei vain puhunut ja kertonut, millainen on hyvä ystävä. Hän myös osoitti sen. Ja ajattele. Tämä Jeesus sanoo sinulle ja minulle tänään: Sanon teitä ystävikseni. Minä, sinä, me yhdessä, olemme Jeesuksen ystäviä. Mahtava asia. Saa olla sellainen kuin on, ja hän on ystävä, joka ei hylkää eikä jätä. Enoni lausui yli kaksikymmentä vuotta sitten tuomiosunnuntain saarnassaan lauseen, joka on jäänyt mieleen: On hyvä juttu, kun Jeesus on tuttu. Hyvä iskulause ja muistisääntö. Tuttu ja jopa ystävä. Kun Jeesus on ystävänä, silloin toteutuu Psalmin kirjoittajan sana: Minä pysyn aina lähellä Herraa. Kun hän on oikealla puolellani, minä en horju. Psalmi 16:8. Ei siksi, että minä pysyisin lähellä häntä vaan siksi, että hän pysyy aina lähellä minua. Kaikkina elämäni päivinä.

Kuka on sinun paras ystäväsi? Tai kenen ystävä haluaisit olla? Miten voisit välittää tämän viestin hänelle?

Joulun Valo on ilmestynyt jälleen, nimensä mukaisesti lehti tuo valoa ja iloa pimeän ajan keskelle. Lehdessä kerrotaan joulumusiikista, joulunviettoon liittyvistä tavoista ja niiden historiasta, on Raamatutuopetusta, lähetysterveisiä ja kuulumisia Elyn työntekijöiden poikkeuksellisesta vuodesta. Tehtäviä myös lapsille.

Tulisitko mukaan kolehtitalkoisiin tilaamalla lehteä ja lähettämällä sen joulukortin sijaan?

Lehden nipputilaukset toimitetaan marraskuun alkupuolella, jäsenille lehti tulee joulukuun alussa.

Lehden hinta 5 €/kpl

- 10 kpl -10 % alennus
- 20 kpl -15 % alennus
- 30 kpl -20 % alennus
- 100 kpl -30 % alennus
- + postikulut

**Katso lisätietoa ja muita tuotteita
www.evankeliset.net/kauppa**

Tilaukset ja tiedustelut ELYn toimistolta:

ely@evankeliset.net | p. 040 415 9416

tai tilaisuuksissa työntekijöiltä

Ely-tuotteita

Lahjaksi tai vaikka itselle

Aarrearkku-iltarukouspussi

25 €

Ely-tyynyliina

15 €

Joulukeräys

Hyvä ystävä

Keväällä alkoi uusi aika yhdistyksemme työssä. Tilaisuudet peruutettiin ja kolehtituotot ovat tippuneet rajusti. Vetoamme teihin hyvät lehden lukijat. Vielä on aikaa saada tämän vuoden osalta taloutta tasapainoon ja siksi joulukeräyksemme liittyy jo tuttuun vetoomukseen: **Kolehtitalkoot!** Osallistu, auta, ole mukana. Pienikin lahjoitus on meille iso apu. Lähetysten osalta kaikki maksut saadaan hoidettua, mutta kotimaan työhön tarvitaan tukea. Auta meitä. Muista meitä.

Voit tehdä lahjoituksen, tili **IBAN FI06 5114 0220 0380 63**, viestiksi **joulukeräys sekä oma seurakuntasi**. (Jos et ole ELYn jäsen ja lahjoitat yli 50 €, laita myös oma nimesi ja osoitteesi lahjan lähettämistä varten.)

MobilePayn lahjoitusnumero on 12374 tai voit antaa tukesi yhdistyksen kotisivujen kautta: **www.evankeliset.net/lahjoita**.

Joulun iloa sinulle, kiitos lahjasta, Jumala sinua siunatkoon.

Rahankeräyslupatiedot Elysanomat s. 2 tai www.evankeliset.net

*Sinun luonasi on elämän lähde,
sinun valostasi me saamme valon.*

Ps. 36:10